

Inleiding

Stichting Eenzame Dood wil niet toezien hoe steeds meer mensen in hun laatste levensfase eenzaam zijn en eenzaam sterven. We vragen niet alleen aandacht voor dit maatschappelijke probleem maar doen er ook iets aan. Door vrijwilligers te werven en te scholen. Door gastcolleges en lezingen te geven. Door met onze activiteiten in de media te komen, en door actief lid te zijn van organisaties die hieraan iets kunnen veranderen, stellen we deze problematiek aan de orde.

Vanuit onze dochterstichting NAbij bieden we palliatieve terminale zorg aan mensen die geen of een klein sociaal netwerk hebben.

Wie een teruggetrokken leven leidt, ervaart dat niet per definitie als negatief. Dat wordt het pas als het geen vrijwillige keuze meer is en mensen noodgedwongen alleen staan. Ook op het moment dat ze geconfronteerd worden met een ernstige ziekte en met het feit dat hun leven op korte termijn zal eindigen.

Juist dan moet iemand kunnen kiezen voor laagdrempelige hulp. Door mensen die rekening houden met individuele wensen en die respect hebben voor iemands leefomstandigheden. Zonder oordeel.

Afgelopen jaar kwam eenzaam sterven voor ons heel dichtbij. Een van onze vrijwilligers werd pas drie dagen na haar overlijden gevonden. Deze gebeurtenis heeft een grote impact gehad, maar motiveert ons tegelijkertijd ook om met nog meer energie door te gaan met ons werk.

In ons publieksjaarverslag laten we aan onze donateurs en andere belangstellenden zien welke activiteiten we in 2017 hebben ondernomen. Aan de hand van voorbeelden en gebeurtenissen laten we u zien wat het belang is van ons werk. Als we in onze voorbeelden personen bij naam noemen, is dat uiteraard met hun toestemming.

Met vriendelijke groet,

John Jansen

Voorzitter

Stichting Eenzame Dood | Stichting NAbij Arnhem

“Ik weet dat ik stervende ben. Maar ik wil ook zo graag nog eens gewoon kunnen lachen. Liefst met mensen die in hetzelfde schuitje zitten als ik. Gewoon ouwehoeren en het niet alleen over mijn ziekte hebben. Geen verpleegkundigen of artsen, maar met gewone mensen. Die het niet gek vinden dat ik het nu ook nog steeds belangrijk vind dat mijn nagels mooi gelakt zijn en dat ik nog een keer naar de schoonheidsspecialiste wil”.

Voor wie zijn wij er?

We hebben gemerkt dat vrijwel iedereen een beeld heeft bij de mensen voor wie we werken. We weten ook, dat dat beeld vaak niet overeenkomt met de mensen die wij treffen. Hieronder schetsen we voor u de globale profielen van de mensen die een beroep op ons doen in hun laatste levensfase. Het mag duidelijk zijn dat achter al deze profielen mensen zitten die uniek zijn.

- **Eenzamen**
Vaak, maar zeker niet alleen, zijn dit ouderen die in de loop van de tijd hun netwerk hebben zien verkleinen. Soms zijn het mensen die voordat ze ziek werden, een baan hadden die al hun energie opslokte. Of mensen die na een scheiding hun sociale netwerk zagen verpulveren.
Sommigen vinden de eenzaamheid een probleem, anderen vinden hier hun eigen weg in. Voor beide groepen geldt, dat ze in de laatste levensfase graag begeleiding willen. Hoe die eruit ziet, verschilt van mens tot mens.
- **Zorgmijders**
Met deze mensen gaat het goed, zolang ze zelfstandig kunnen functioneren. Vaak worden ze beschreven als mensen die volgens een redelijk vast patroon leven en die tevreden zijn met de relatieve eenzaamheid waarin ze leven. Als hun laatste levensfase aanbreekt, zijn deze mensen vaak bang dat ze eindigen als een bericht in de krant: 'Overledene na drie maanden gevonden'.
- **Dak- en thuislozen**
De achtergronden en verhalen van dak- en thuislozen zijn heel verschillend. Sommigen zijn in deze situatie beland door alcohol- of drugsverslaving. Anderen hebben gewoon pech gehad in het leven. Verlies van werk, verblijfstatus of verlies van een geliefde bijvoorbeeld, kunnen vreselijke gevolgen hebben, zowel sociaal als financieel. Een grote groep dak- en thuislozen heeft – om zeer verschillende redenen – moeite om de aansluiting met anderen te vinden. Dak- en thuislozen hebben over het algemeen een zeer beperkt netwerk en zijn vaak niet verzekerd, waardoor ze beschikbare voorzieningen mijden.

De gemiddelde leeftijd van de mensen die we ondersteunen ligt tussen de 40 en 60 jaar. In 2017 was onze jongste zorgvrager 46 en onze oudste

In 2017 hebben vrijwilligers van Stichting NAbij 50 mensen mogen ondersteunen in de laatste levensfase.

Mensen in de thuissituatie	: 32
Mensen binnen instellingen	:18

Activiteiten in 2017

Onze Stichting spant zich niet alleen in om mensen met een beperkt netwerk in hun laatste levensfase te begeleiden. We vinden het ook heel belangrijk om deze problematiek onder de aandacht te brengen.

We geven onze kennis en ervaringen over eenzaamheid in de laatste levensfase graag door. Aan professionals in de zorg en maatschappelijke organisaties bijvoorbeeld, die in veel gevallen ook kunnen zorgen voor doorverwijzing naar ons. Maar ook aan studenten die worden opgeleid tot medisch of maatschappelijk hulpverlener.

En natuurlijk aan 'gewone mensen' die vanuit hun maatschappelijke betrokkenheid meer willen weten of zich betrokken voelen bij deze problematiek.

Hoe meer 'ogen en oren' we op deze manier kunnen bereiken, hoe kleiner de kans dat iemand die dat niet wil, in eenzaamheid moet sterven.

Hieronder beschrijven we de activiteiten uit 2017 waar we het meest trots op waren.

- **Flowers uit Arnhem**

Om op een laagdrempelige manier in contact te komen met mensen die door ons netwerk worden aangewezen als eenzaam en ernstig ziek, maar die geen behoefte hebben aan "bemoeienis", hebben we in 2016 Flowers uit Arnhem opgericht. In samenwerking met Flow Bloemisten, brachten we heel 2017 tweewekelijks een bloemetje aan deze mensen. Zo'n bloemetje als blijk van aandacht is vaak al een cadeautje. Het opent bovendien letterlijk deuren en de mogelijkheid voor meer aandacht en contact met onze vrijwilligers, als daar behoefte aan is.

- **Herinneringsavond**

Op de kortste dag van het jaar, 21 december 2017 hebben we samen met vrijwilligers en nabestaanden alle zorgvragers herdacht die in 2017 zijn overleden. Omdat ieder mens het waard is om herinnerd te worden.

- **Training en begeleiding vrijwilligers**

Zonder onze vrijwilligers zijn we nergens. Zij zijn de mensen die op bezoek gaan bij mensen in hun laatste levensfase. Iedereen die zich bij ons aanmeldt als vrijwilliger moet eerst een basiscursus volgen. Die is speciaal voor ons ontwikkeld door Rizoom uit Arnhem. Alleen wie de basiscursus heeft afgerond wordt vervolgens ingezet bij zorgvragers.

Omdat het begeleiden van mensen die gaan sterven een mooie, maar ook zware taak is zorgen we ook na de basiscursus voor begeleiding. Deze heeft de vorm van intervisie, verdiepingsbijeenkomsten en aanvullende trainingen. Daarin is niet alleen het onderwerp, maar ook het samenkomen met collega-vrijwilligers die precies weten waar je het over hebt, heel belangrijk.

Tot slot

Wij hopen door middel van dit jaarverslag het belang van ons werk te laten zien. In 2017 hebben we met het geld van onze donateurs en subsidiënten de thematiek zeer effectief onder de aandacht kunnen brengen. Met het financieren van zusterstichting NAbij hebben we veel mensen kunnen begeleiden naar een waardig levenseinde, waarbij wij als uitgangspunt altijd de mens als mens beschouwen.

Ons werk wordt mede mogelijk gemaakt door donaties van diverse organisaties en particulieren. Onze hartelijke dank daarvoor.

Het bestuur van Stichting Eenzame Dood bestond in 2015 uit:

De heer A.J. Jansen, voorzitter
De heer M.A. Brussen, penningmeester
Mevrouw E.R. Brussen, bestuurslid
Mevrouw M. van Dijk, bestuurslid
Mevrouw A. van Amersvoort, bestuurslid

Sterven moet je niet alleen doen, daar heb je warmte van lieve mensen voor nodig. Ik wil die lange en jou heel erg bedanken voor het geduld dat jullie met mij hebben gehad, jullie hebben mij nooit veroordeeld, ik mocht zijn wie ik was, op betere tijden had ik geen behoefte aan mensen om mij heen, ik was te druk met vechten tegen de kanker, dat was het enige waar ik mee bezig was.

Ik voel me zwak nu het slecht met me gaat en ik jullie wel nodig heb, maar ik heb jullie liefde en warmte omarmd, en wat ben ik daar dankbaar voor. Jullie maken het samen mogelijk dat ik thuis mag sterven, mag zijn wie ik ben, mag vertellen over mijn leven, me veilig mag voelen, me niet alleen hoeft te voelen, dat ik me mens mag voelen, heel erg bedankt voor alles!☺

Steven H. overleden in juni 2016

